

ВТОРИЙ ПЕРИОДЪ.

Отъ утверждаваніе-то на Бѣлгары-ты у новѣ-шѣ имъ земѣ до покръщаваніе-то имъ (802—861 г.).

Въ той періодъ отъ Бѣлгарскѣ-тѣ Исторій глядаме да ся съединяватъ Тискы-ты и Дунавскы-ти Бѣлгаре и да ставатъ единъ силенъ народъ, кой-то по-отнапрѣдъ бѣдствуваше отъ могущественно-то орѫжіе на Франкы-ты и Византійцы-ты. Това съединеніе на Аспаруховы-ты и на четвъртий Кубратовъ сынъ Бѣлгары поднови и усили основа-тѣ на Бѣлгарско-то царство по край Дунава, което намалко бѣше остало да стане жъртвѣ на несъгласіе-то. Тукъ виждаме да ся приготвя славно поприще за Бѣлгарскыя народъ; тукъ глядаме Бѣлгары-ты да ставатъ веке значителенъ народъ по всичкѣ Европѣ и да привличатъ по-вечко вниманіе-то на съвременни-ты лѣтописци.

КРУМЪ или КАРАНЪ.

Както Бѣлгарѣ-ти въ Мисінѣ имахѫ почти не-прѣстанно бой съ Византійцы-ты и бѣхѫ захванѣти повечето въ воинственны работы, сѫще тѣй и Бѣлгаре-тивъ Панонінѣ неостаяхѫ почти никога мирни, а всякога имахѫ борбѫ ту съ Авары-ты, ту съ Франкы-ты. По едно врѣмѧ Тискы-ты Бѣлгаре подпаднѣли подъ Аварскѣ властъ, нѣ въ 766 г. тїи ся поддигнѣли подъ прѣводителство на Крума, та ся освободили. Тогази поставили за върховенъ управитель на свое-то Господарство Крума, кой-то ся прослави съ юначе-